

Ajuntament de Castellar del Vallès

Actualitat

Discurs de l'Alcaldessa

Diumenge 11 de setembre de 2005

Bon dia a tothom. Torna a ser 11 de setembre i els catalans ens disposem a celebrar, amb perseverança i dignitat, la nostra Diada Nacional. Encara que sembli obvi, no està fora de lloc, ara per ara, dir que ho fem amb perseverança i dignitat, dues qualitats que ens fan falta per no decaure davant les incògnites, sospites i dubtes que arreu de l'Estat Espanyol i fins i tot dins del nostre país, s'exposen en referència al fet diferencial de Catalunya com a nació. Ho fem també així els castellarencs que, any rere any, ens trobem en aquest significat carrer de les Roques que un dia va acollir el President Companys. Hi ha moments en què cal fer un repàs a la història. Avui pot ser un bon moment, perquè és important que no ens oblidem de per què celebrem la nostra Diada Nacional l'11 de setembre; per què ens remetem al 1714 i què és el que celebrem. En aquests moments en què el país està decidint el seu camí cap al futur, és oportú fer una mirada enrere i, dins del possible, aprendre del nostre passat per construir un futur millor. L'11 de setembre de 1714 va significar el final de l'Estat català dins la monarquia hispànica. L'adveniment de la monarquia borbònica pe la força de les armes implica el final de la superposició de dues estructures distintes que fins aleshores havien coexistit. La derrota va comportar la persecució de les persones fidels a Catalunya i també la destrucció de l'ordenament polític català. Quatre dies després, el 15 de setembre de 1714 se substitueix l'autoritat de la Generalitat i del Consell de Cent. A partir d'aquí Catalunya pateix un segon setge. Es tanca la Casa de la Moneda, se suprimeix la Universitat de Barcelona i els estudis generals del Principat, es decreta l'ús oficial del castellà enlloc del català i comença un llarg procés de castellanització arreu del principat. Aquest procés conclou quan Felip V promulga el Decret e Nova Planta mitjançant el qual es van abolir les institucions catalanes, es va establir la centralització, la castellanització i l'absolutisme monàrquic i es prohibeix l'ús de la llengua catalana. L'11 de setembre els catalans celebrem oficialment la Festa Nacional de Catalunya. Hi ha qui es pregunta com és que ho fem recordant una derrota milita i política. La resposta cal cercar-la en la voluntat col·lectiva dels catalans per seguir essent una nació. És per això que avui som tots aquí. Perquè al llarg de 300 anys, els catalans hem intentat rescabalar-nos d'aquella derrota i hem intentat anar reconquerint els drets perduts. Aquesta és la història que no hem d'oblidar. Per això, ara que estem fent un Nou Estatut, un nou marc jurídic i polític, és una oportunitat per recuperar els drets i llibertats col·lectives que ens van ser arrabassats. Per això és oportú reivindicar els drets històrics de Catalunya com a fórmula per blindar les nostres competències. Com fer-ho sense mirar enrere, sense tenir en compte d'on venim? El camí cap al futur no és la conseqüència del camí ja caminat? En els darrers mesos, el debat polític ha estat completament monopolitzat per la consecució d'un nou i millor Estatut per a Catalunya. Amb més o menys encert, totes les forces polítiques han anat estructurant la seva posició davant el text estatutari i, quan s'han ensenyat les cartes, s'ha vist que no tothom vol el mateix Estatut. Totes les posicions són lícites perquè estan expressades dins del marc democràtic. Però no totes són vàlides per al nacionalisme català, perquè no totes estan pensades des de Catalunya. La

dissensió, les divergències i el debat són lícits i poden ser fins a cert punt enriquidors. Ara bé, si la dissensió, les divergències i el debat serveixen als partits polítics com a excusa per a la batalla partidista, aleshores estem parlant d'un frau envers tots els ciutadans. Arribats al punt on som, en el que qualsevol declaració política o institucional deixa entreveure que forma part d'una estratègia; ara que després de més d'un any encara no sabem ben bé a què estan disposats uns o a què pensen renunciar els altres, podem dir que els partits polítics que ens representen no han estat a l'alçada d'un tema tan cabdal. No ho poden estar si bona part del debat s'ha centrat en la definició de Catalunya com a nació, com a nació històrica o com a nacionalitat; no ho poden estar si encara han de debatre el grau de supeditació d'aquest Estatut a l'Estat Espanyol. El millor Estatut per a Catalunya és aquell que sigui fet pensant més en el què necessitem estructuralment i menys en les circumstàncies polítiques i de qui governa en cada moment. El President Maragall, en la carta enviada als Alcaldes i Alcaldesses en motiu de la Diada, diu: "Ni a Catalunya com a nació, ni als ciutadans i ciutadanes que hi viuen, no el cap falta una frustració col·lectiva després dels primers 25 anys de democràcia, autonomia i progrés en la història moderna. Ens cal una afirmació col·lectiva, com a país, i la tindrem". Amb el permís del President, subscriu aquestes paraules: no volem més frustració. El que volem, el que necessitem, és un gran acord de tots els partits, però un acord ambiciós, un acord de màxims. Per tot això, enguany cal reivindicar amb més força que mai la Diada pel que representa i perquè representa, sobretot, la voluntat de ser i seguir sent un poble lliure. Per tant, necessitem un gran acord, un concert econòmic just i exercir el dret que tenim a l'autodeterminació. Aquesta no és una festa folclòrica, no és una més de les rareses que ens atribueixen als catalans. Aquesta és una Diada de reivindicació, de reafirmació i de celebració d'un país que vol ser-ho amb tots els drets. Confiam que les persones en qui hem dipositat la nostra confiança tindran el mateix grau de compromís que les persones a qui representen. Castellarencs, que tingueu una bona Diada i una bona Festa Major. VISCA CASTELLAR I VISCA CATALUNYA! Montse Gatell Alcaldessa
Castellar del Vallès, 11 de setembre de 2005.

- [Avís legal](#)
- [Sobre el web](#)
- [Accessibilitat](#)
- [Mapa web](#)

Ajuntament de Castellar del Vallès · Passeig Tolrà, 1 | 08211 Castellar del Vallès |
Tel. 93 714 40 40